

φικῆ Ἐταιρίᾳ 40,000 ρουβλίων ἀργυρῶν (45,000 περ. δραχμῶν) ἐπὶ ἀνοποφεύκτῳ ἀποστολῇ κατὰ τὸ ἐπιθὸν ἔτος ἐθνογραφικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς δυτικούς νομούς τῆς Ρωσίας. Σκοπὸς δὲ τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἶναι νὰ διευκρινισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων κατ' ἔθνη, θρησκείαν, κοινωνικὰς κλάσεις, καὶ ἐπάγγελμα. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας συσκέπτεται ἤδη περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς καταρτισμὸν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐπιτροπῆς.

Τὸ τμήμα τῆς μαθηματικῆς γεωγραφίας ἐξέθηκε σχέδιον πρὸς ἀποστολὴν Ἐπιτροπῆς, ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταλαντώσεως τοῦ ἐκκρεμοῦς ἐπὶ διαφόρων σημείων τῶν Ρωσικῶν καταμετρήσεων τῶν μοιρῶν. Ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ τμήματος τούτου ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συνενώσῃ τὸ ἐξαγόμενον τῶν παρατηρήσεων του πρὸς τὰς περὶ καταμετρήσεως τῶν παραλλήλων ἐργασίας, ἀρξομένης κατὰ τὸ 1863 ἔτος τῆ διπλῆ συμπράξει τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ τοῦ Νικολάου ἀστεροσκοπείου. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας εὐρίσκεται ἤδη εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς προκειμένης ἰδέας.

Τμήμα τῆς Σιθηρίας.—Ἐκ τῶν τελευταίων παρὰ τοῦ Σιθηρικοῦ τμήματος ληφθεισῶν εἰδήσεων καταδεικνύεται, ὅτι ἡ κυριωτέρα προσοχὴ αὐτοῦ ἐστράφη, τό γε νῦν ἔχον, ἐπὶ τοῦ χάσματος τῆς Τελεγγίνσκης, σχηματισθέντος ὑπὸ σφοδροῦ σεισμοῦ, συμβάντος τὴν 30 ἢ 31 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους. Ἡ τοπογραφικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ μέρους τούτου ἤχθη ἤδη εἰς πέρας, καὶ ἐγένετο τοῦ χάσματος ἀκριβὲς καταμέτρησις. Ὁ ἐκ τῶν συνεργαζομένων μελῶν τοῦ τμήματος Κέλμπεργ γράφει ἐκ Σελεγγίνσκης, ὅτι ὁ σεισμὸς διερκεῖ εἰσέτι ἐκεῖ καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἰρκουτίᾳ συμβαίνουσιν, ἐνίοτε, ἀσθανεῖς δονισμοὶ τοῦ ἐδάφους.

Προτάσει τῆς Γεωγραφικῆς Ἐταιρίας, ὁ Κ. Σμίρνοβ, ἕνεκα τῶν ἐν τῷ Σιθηρικῷ τμήματι ἐξειδικασμένων μόχθων του, προήχθη εἰς ἰσότητι τοῦ τάγματος τοῦ α'. Στανισλάου 3ου βαθμοῦ.

Ὁ Κ. Πέτρος Γουνδόβην, διακοινώσας τῇ Ἐταιρίᾳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, περιέργους ἐθνογραφικὰς εἰδήσεις, καὶ σημαντικὰς προσφοράς σπανίων βιβλίων, γεωγραφικῶν πινάκων, καὶ χειρογράφων ποιήσας, ἐξελέχθη συνεργαζόμενον μέλος τῆς Ἐταιρίας.

Ὁ τὰ νῦν γραμματεὺς αὐτῆς, Θ. Γ. Τέρνερ, ἠναγκάσθη, ἕνεκα τῆς ὁσημέραι ὑπερβαλλούσης ἐν τῷ Ἰπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρεσίας, νὰ ἀποθέσῃ τὸ παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ χρέος του.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη γραμματέως, βάρων Θ. Ρ. Ὄστεν-Σάκεν παρεκάλεσεν ἐπίσης τὸ συμβούλιον ἵνα τὸν ἀπλλάξῃ τοῦ χρέους του τούτου λόγῳ δημοσίου ὑπηρεσίας.

Συνεπεῖα δὲ τούτου ὁ ἀντιπρόεδρος προέτεινεν εἰς ἀντικειστάσιν τοῦ γραμματέως, τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου Β. Π. Βεζόμπραζωβ, τὸν καὶ κατὰ τὸ 1857 καὶ 1858 ἐκπληρώσαντα χρέη γραμματέως, συναινέσαντας ἤδη ν' ἀναλάβῃ καὶ αὐθις τὴν θέσιν ταύτην. Ἡ πρότασις τοῦ ἀντιπροέδρου ἐγένετο περαδεκτὴ, καὶ ὁ Κ. Βεζόμπραζωβ ἐκλήθη γραμματεὺς τῆς Ἐταιρίας.

Τῇ προτάσει τοῦ ἀντιπροέδρου, ἡ σύνοδος ἐξέφρασε τῷ βάρωνι Θ. Ρ. Ὄστεν-Σάκεν τὰς εὐχαριστίας της διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας μόχθους τοῦ ὡς γραμματέως.

Ἐξελέχθησαν δὲ τακτικὰ μέλη, διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον, οἱ Κύριοι Β. Π. Νανσούρωβ, Β. Α. Τσέε, Μ. Ο. Καϊκλόβιτς, Β. Ο. Βογουσλάβσκη, καὶ Μ. Α. Πλέν.

(Ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ)

Σ. ΜΕΝΔΩΝΙΑΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 15, 1863.

—οοο—

Ὁ Κύριος Elliot ἀνεχώρησεν.

Συστηθείσας τῆς νέας κυβερνήσεως ἐγένοντο πολλαὶ μεταβολαὶ εἰς τὸν διοικητικὸν κλάδον.

Ἀνεφύησαν, φαίνεται, δυσκολίαι ἐν Κοπεγχάγη—δυσκολίαι ἐξομαλυνθεῖσαι εὐτυχῶς—μία δὲ τούτων εἶναι τὸ ἄλυτον τοῦ Schleswig ζήτημα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐζήτηε νὰ ἐγγυηθῶσιν αἱ μεγάλαι δυνάμεις διὰ τὸ δουκάτον τοῦτο ἐν περιπτώσει πολέμου πρὸς τὴν γερμανικὴν δίαίταν, εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ τὸ δουκάτον.

Ἵπάρχει ἄνθρωπος ἐν Ἰταλίᾳ διατεινόμενος ὅτι κατάγεται ἀπὸ Γεωργίου Καστριώτου τοῦ Σκενδέρβη καὶ ἔχων ἀξιώσεις εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας. Ἐξέδωκε δ' ἐσχάτως προκήρυξιν, κατὰ πολὺ πρὸς τὸ γράμμα τοῦ Ἀγγλοῦ Κεκροπίδου ὁμοιάζουσαν.

Ἡ ἐθνοφυλακὴ ἐκπρόχθη ὑποχρεωτικὴ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον. Ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῆς, ἐπιθεωρήσας διάφορα τῶν ἐν Ἀθήναις ταγμάτων, ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τοὺς ἐθνοφύλακας.

Ἡ ἐν Παλιονίᾳ ἐπανάστασις δὲν ἐσβέσθη, φκίνεται,

έντελώς. Ἡ δὲ Ῥωσικὴ κυβέρνησις σκοπιῶει νὰ παραχωρήσῃ ἐλευθερίαν εἰς τε τὸν πολωνικὸν καὶ τὸν Ῥωσικὸν λαόν.

Ἡ περὶ ἀτελείας τῆς σταφίδος εἰδήσις ἦν κατεχωρίσαμεν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαπενθημερίαν δὲν ἐβεβαιώθη.

Αἱ ἑπτανησιακαὶ ἑφημερίδες ὁμιλοῦσιν ἐκτενῶς περὶ τοῦ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ ὅστις ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν ἑσπέρην τῆς 25 Μαρτίου. Ἐν ταῖς ἑφημερίσι τῆς Ζακύνθου ἀνάγινώσκομεν ἐν ἐκτάσει τὰ τῆς φωταψίας καὶ τῆς λοιπῆς τελετῆς εἰς ἣν καὶ ὁ Τοποτηρητὴς παρευρέθη καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος μετὰ διαφόρων Ἑλλήνων ἑλληνικὴν φορούντων στολήν.

Πάντες οἱ ἐπὶ συνωμοσίᾳ κατὰ τῶν καθεστώτων κατηγορηθέντες καὶ διὰ τοῦτο συλληφθέντες ἀπελύθησαν, καὶ αὐτὸς ὁ πρόξενος τῆς Βαυαρίας.

Ἡ Κλειώ περιγράφει λαμπρὰν τὴν ὑποδοχὴν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ Τεργέστῃ καὶ Κερκύρᾳ.

Ἡ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ἐπιτροπῇ τῆς Συνελεύσεως καταγίνεται εἰς σπουδαῖα οικονομικὰ ἔργα μεταξὺ ἄλλων, λέγεται, ὅτι θέλει προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν πληρεξουσίων ψηφίσματος.

Ἡ «ἑφημερὶς τῆς Ἀρέσθης» λέγει ὅτι ἡ Βαυαρία διμαρτυρήθη ἐπισήμως κατὰ τῆς κατοχῆς τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν «Ἑλληνικὴν Ἀνεξαρτησίαν» ἡ Ἀγγλίξ ἠθέλησε νὰ ἐμπιστεύσῃ τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν δούκην τοῦ Κοβούργου. Ἀλλ' ὁ δανικὸς οἶκος δὲν ἐδέχθη αὐτὸν ὡς ἀνεκαθεν ἀντιπράξαντα εἰς τὰ τῆς Δανίας συμφέροντα κατὰ τὸ ζήτημα τοῦ Σλέσβιγ καὶ Ὀλστάιν καὶ ἐζήτησε νὰ κηρυχθῇ ἐνῆλιξ εὐθὺς ὁ βασιλεὺς Γεώργιος. Ἐπέμειναν δὲ τινες τοῦ δανικοῦ οἴκου εἰς τὸν ὅρον τῆς προηγουμένης παραιτήσεως τοῦ βαυαρικοῦ ἀλλὰ καὶ ὁ ὅρος αὐτός δὲν ἀπαιτεῖται πλέον. Οἱ δὲ νῦν προτεινόμενοι ὅροι φαίνονται εὐκόλως κατορθούμενοι. Κατὰ τὴν Κλειώ ἀναφέρουσιν ταῦτα τὸ τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ζήτημα φαίνεται ὀριστικῶς καὶ ἀπολύτως λελυμένον.

Ἐδόθη ἀμνηστία τοῖς ἐπαναστάταις Πολωνοῖς ὅσοι καταθέσωσι τὰ ὅπλα μέχρι τῆς 1 Μαΐου.

Κατὰ τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἰδιωτικῶς καὶ ἐπισήμως ὁ βασιλεὺς Γεώργιος κατέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαΐου.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΣΚΑΘΙΜΟΥ.

Τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἥλιος
Τὰ ἀστρὰ ἀποχλωμιάζει,
Κι' ἀπ' τὸ καθέν, ἀρπάζει
Τὴν λάμψι καὶ τὸ φῶς,

Τ' ὠραῖό μου σκαθάκι
Μέσ' ἀπὸ τὸ κλουθὶ του,
Μὲ τὴν γλυκερὰ φωνή του
Ἐθρῖνει λυπηρῶς.

» Τι, ἄνθρωπε, σὲ πταίω,
λαλοῦσε δακρυσμένο,
» Καὶ μ' ἔχεις πλουτωμένο
» Μὲ ξέλα, μὲ καρφιά;

» Ποῦν σ' ἔκαμ' ἀδικίαν
» Καὶ μ' ἐπλάσσει μὲ δόλο,
» Καὶ σκοτισμένο θόλο
» Μ' ἔδωκες γὰρ φωλιά;

» Καὶ τί κακὸ θὰ κάμῃ
» Ἐνὰ πτωχὸ πουλάκι,
» Εἰς ἕνα ποῦ λίγακι
» Νὰ ῥαὶ κι' αὐτὸς θεός;

» Μήπως τὸ πέταμό μου
» Τὸν ἥλιο σὲ σκοτίζει;
» Ἡ τὸν θεόν σ' ὑβρίζει
» Ὁ φθόγγος μ' ὁ λεπτός;

» Τοῦ κήπου σου τὰ δένδρα
» Ποῦ κάποτε πηγάλω,
» Μήπως καὶ τὰ ξηραίνω
» Μ' ἐν κήδημ' ἐλαφρόν;

» Ἡ μήπως τὰ πτερά μου
» Στῆς φύσεως τὰ κάλλη
» Εἰν' ἀσχημιά μεγάλη
» Καὶ λάθος φοβερόν;

» ὦ! ὦ! ἄς ἠμποροῦσα
» Ν' ἀνοιξῶ τὰ πτερά μου
» Καὶ μὲ πολλὴ χαρὰ μου
» Νὰ τρέχω, γὰρ πετῶ.

» Ἄς ἠμποροῦσα τώρα,
» Μ' ἕνα κοπάδι φίλων
» Ἐντὸς κλαδῶν καὶ φύλλων
» Τὸν Πλάστην γὰ ὑμῶν

» Τὸν Πλάστην, ποῦ μᾶς στέλλει
» Τὸν ἥλιο μὲ τὸ φῶς του
» Καὶ ρίχνει μοναχός του
» Τροφήν εἰς τὰ πτηνά.

» Πλὴν, οἶμοι! σφαλισμένο
» Εἰς σκοτεινὸ κοιτῶνα